

siger, det i gennemsnit er 40 mia., det er et sted mellem 30 og 50 mia. kr., og forrentningen af dem er de 10 pct., som vi låner penge til, når vi er erhvervsdrivende, er det så med i regeringens skattetryk? Ellers er det altså 4 mia. kr., man skal huske at lægge til, når man siger, at regeringens skattetryk er faldende. Der er ikke en eneste dansker, der oplever det, men det kan da godt være, at skatteministeren kan bevise det. Jeg har ikke oplevet det.

Så vil jeg også gerne gøre opmærksom på en anden ting, som et venligt menneske fra Horsens har sendt mig et brev om, nemlig at der er en ny kutyme hos de offentlige instanser, kommuner og stat og amter: De strammer deres betalinger til erhvervslivet, sådan at den kredittid, som især mindre erhvervsvirksomheder skal yde til det offentlige, når de sælger varer eller ydelser, er langt mere end de dage, de skal indbetale moms på her.

Det var måske et spørgsmål, som ministeren i sin iver efter at ramme erhvervslivet også skulle se på: Er det rimeligt, at kommuner, amter og stat bruger så meget af erhvervslivets kredittid og hele tiden strammer den for at yde ordrer til erhvervslivet?

Nu er der i hvert fald ikke meget at yde af på det likviditetsmæssige område, nu er vi næsten nede på bundgrænsen.

Også dette spørgsmål, som jeg har fået skriftligt, vil jeg sørge for, at skatteministeren får over i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

Jeg tror ikke, det kan undre skatteministeren, når jeg siger, at vi absolut ikke kan støtte forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det er klart, at når man indfører en afkortning i kredittider, både når det drejer sig om momsafregning og A-skat, virker det som en stramning.

Man kan også se sådan på det, at hidtil har vi haft nogle meget lempelige – og de var enormt lempelige, hvis vi går år tilbage – afviklinger af de kredittider, der var tale om, forstået på den måde, at erhvervslivet i ganske lang tid havde penge, som i virkeligheden var det offentliges penge.

Det er klart, at det er svært at sige præcist, hvad det rigtige tidsrum er, man skal have pengene i. Det har jo tidligere været sådan, at det var ganske lang tid, ikke mindst for landbruget. Når vi går mange år tilbage, var det meget lang

tid, og det var jo en slags støtte, man på den måde gav dansk erhvervsliv.

Vi har altid ment, at disse kredittider var for gunstige for erhvervslivets vedkommende, og vi synes derfor også, at det, der laves her, er rigtigt. Vi synes også, det er rigtigt, at man gør det alene for de store virksomheder, hvorved de mindre virksomheder relativt set så får en lille fordel.

Spørgsmålet er: Er det her en belastning af erhvervslivet? De har det jo så hårdt, får man hele tiden at vide. Ja, de penge, vi har her, eller de andre penge, vi tidligere har krævet ind, bliver jo brugt til noget. Og der kan man altid diskutere: Hvad er det, erhvervslivet har glæde af? Det er, som om erhvervslivet mener, at det, de betaler i afgifter – i hvert fald dele af erhvervslivet gør det – er en belastning, men de ting, som samfundet i øvrigt laver for dansk erhvervsliv, er ikke noget, som de regner ind som noget positivt.

I den her finanslov er der bl.a. den såkaldte erhvervspakke, ikke at forveksle med erhvervs-skattepakken, som regeringen har kaldt dk21. Der er også et fantastisk løft på de videregående uddannelser og forskningen. Når det drejer sig om forskningen og videregående uddannelser i forhold til det finanslovsforslag, der lå, drejer det sig om ca. 500 mio. kr. om året.

Erhvervslivet har også glæde af det. Og dk21 har erhvervslivet direkte glæde af.

Det er derfor, det er noget underligt noget hele tiden at opregne det sådan, at hvis det er en belastning for erhvervslivet, så skal det fremhæves, men når det er alt det andet, som i virkeligheden enten direkte eller indirekte gavner erhvervslivet, bliver det ikke nævnt.

Vi finder, at det er meget vigtigt at tage begge dele med, for det, som man skal vurdere et skatteforslag i forhold til, er jo ikke kun, at pengene kommer ind, men det er også, hvad pengene bagefter bruges til.

Derfor mener vi rent faktisk, at vi med den her finanslov har bidraget til noget, der gavner erhvervslivet ganske meget i bredeste forstand, altså dem, der er medarbejdere i erhvervslivet, men i virkeligheden også dem, der er ledere i erhvervslivet, fordi man er medvirkende til, at vi får uddannet en bedre arbejdskraft, bl.a. takket være de penge, der gives via dk21, men også via de penge, der går til forskning og videregående uddannelse.

Vi støtter derfor naturligvis det her lovforslag.